

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2020. október 1.(*)

„Elzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó (héta) – 2006/112/EK irányelv – 98. cikk – A tagállamok azon lehetősége, hogy bizonyos termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kedvezményes héamértéket alkalmazzanak – A III. melléklet 1. pontja – Az »emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek« és az »általában az élelmiszerek kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek« fogalma – Afrodiziákumok”

A C-331/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2019. április 23-án érkezett, 2019. április 19-i határozatával terjesztett el

a **Staatssecretaris van Financiën**

és

X

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis tanácselnök, Juhász E. (előadó) és M. Ilešić bírák,

előtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a holland kormány képviseletében L. Noort és K. Bulterman, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében W. Roels és L. Lozano Palacios, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2020. február 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) III. melléklete 1.

pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár, Hollandia) és X között az élelmiszerek tekintetében elírt hozzáadottértékadó (héta) kedvezményes mértékének afrodiziákumként forgalmazott és használt, alapvetően növényi vagy állati összetevőkből álló, szájon át fogyasztott termékekre történő alkalmazása tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 178/2002/EK rendelet

3 Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-ai 178/2002/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet (HL 2002. L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 15. kötet, 6. fejezet, 463. o.; helyesbítések: HL 2014. L 327., 9. o.; HL 2016. L 11., 19. o.) „Hatály és fogalommeghatározások” című 1. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) E rendelet megteremti az emberi egészség magas szintű védelmének és az élelmiszerekkel összefüggő fogyasztói érdekvédelem biztosítékának alapját, figyelembe véve az élelmiszerkínálat sokszínűségét, beleértve a hagyományos termékeket, miközben biztosítja a belső piac hatékony működését. A rendelet rögzíti az egységes alapelveket és kötelezettségeket, a szilárd tudományos alapok megteremtésének feltételeit, a hatékony szervezeti megoldásokat, valamint az élelmiszer- és takarmánybiztonság ügyében a döntési folyamatot segítő eljárásokat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában e rendelet az élelmiszerekre és takarmányokra vonatkozó általános elveket fogalmazza meg általánosságban és az élelmiszer- és takarmánybiztonságra vonatkozó alapelveket különösen a [z Európai Unió] és az egyes tagállamok szintjén.

A rendelet létrehozza az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságot [(EFSA)].

A rendelet meghatározza az élelmiszer- és takarmánybiztonságot közvetlenül és közvetve befolyásoló ügyekre vonatkozó eljárásokat.

[...]”

4 E rendeletnek „Az élelmiszer fogalma című” 2. cikke elírja:

„E rendelet alkalmazásában az »élelmiszer« minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak el.

Az »élelmiszer« fogalmába beletartozik az ital, a rágógumi, valamint az előállítás, feldolgozás vagy kezelés során szándékosan hozzáadott bármely anyag, többek között a víz is. Az élelmiszer fogalmába beletartozik [az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-ai 98/83/EK tanácsi irányelv (HL 1998. L 330., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás: 15. fejezet, 4. kötet, 90. o.)] 6. cikkében – a [z emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1980. július 15-ai 80/778/EGK tanácsi irányelvben (HL 1980. L 229., 11. o.)] és a 98/83/EK irányelvben megfogalmazott követelmények sérelme nélkül – meghatározott megfelelési pontot követően a víz is.

Nem min?sülnek »élelmiszernek« a következ?k:

- a) takarmány;
- b) él?állat, kivéve a forgalomba hozatalra el?készített, emberi fogyasztásra szánt állatok;
- c) növények a betakarítás el?tt;
- d) gyógyszerek, a [törzskönyvezett gyógyszerkészítményekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések közelítésér?l szóló, 1965. január 26?i 65/65/EGK tanácsi irányelv [(HL 1965. L 22., 369. o.)] és [a törzskönyvezett gyógyszerkészítményekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések közelítésér?l szóló 65/65/EGK és a 75/319/EGK irányelv hatályának kiterjesztésér?l, valamint a homeopátiás gyógyszerekre vonatkozó további rendelkezések megállapításáról szóló, 1992. szeptember 22?i 92/73/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 297., 8. o.)] értelmében;
- e) kozmetikai termékek [a kozmetikai termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítésér?l szóló, 1976. július 27?i 76/768 tanácsi irányelv (HL 1976. L 262., 169. o.; magyar nyelv? különkiadás 13. fejezet, 3. kötet, 285. o.)] értelmében;
- f) dohány és dohánytermékek [a tagállamoknak a dohánytermékek címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítésér?l szóló, 1989. november 13?i 89/622/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 359., 1. o.)] értelmében;
- g) kábítószeres és pszichotróp anyagok, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében [az 1961. évi egységes egyezmény módosításáról szóló 1972?es jegyz?könyvvel módosított, a kábítószeres?l szóló, 1961. március 30?án New Yorkban megkötött] Egységes egyezmény [az Egyesült Nemzetek Szerz?déseinek Tára, 520. kötet, 151. o.], valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében a [pszichotróp anyagokról szóló, 1971. február 21?én Bécsben megkötött] ENSZ?egyezmény [az Egyesült Nemzetek Szerz?déseinek Tára, 1019. kötet, 175. o.] értelmében;
- h) szermaradványok és szennyezések.”

5 Az említett rendelet „Általános célok” cím? 5. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezik:

„Az élelmiszerjognak az emberi élet és egészség magas szint? védelmének és a fogyasztói érdekek védelmének egy vagy több általános célját kell szolgálnia, beleértve az élelmiszerkereskedelem tisztességes gyakorlatának érvényesítését; ennek során lehet?ség szerint tekintettel kell lenni az állatok egészségének védelmére, az állatok, valamint a növények és a környezet védelmére.”

A héairányelv

6 A héairányelv 96. cikke értelmében a tagállamok egy általános héamértéket alkalmaznak, amelyet minden egyes tagállam az adóalap százalékában határoz meg, és amely azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra.

7 Ezen irányelv 97. cikke úgy rendelkezik, hogy az általános adómérték nem lehet kevesebb, mint 15%.

8 Az említett irányelv 98. cikkének (1) és (2) bekezdése el?írja:

„(1) A tagállamok egy vagy két kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak.

(2) A kedvezményes adómértéket csak a III. mellékletben szereplő kategóriák termékértékesítéseire és szolgáltatásnyújtásaira lehet alkalmazni.

[...]”

9 A hivatkozott III. melléklete, amely azon termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások jegyzékét tartalmazza, amelyek tekintetében a 98. cikkben említett kedvezményes adómértéket lehet alkalmazni, 1–4. pontjában a következőket írja elő:

„1. Emberi és állati fogyasztásra szolgáló élelmiszerek (beleértve az italokat is, de az alkoholos italok kivételével); általában élelmiszerkészítésre szolgáló élő állatok, magvak, növények és összetevők; általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek;

2) vízszolgáltatás;

3) általában az egészségügyben, a betegségek megelőzésére, gyógykezelésre és az állatgyógyászatban használt gyógyszerészeti termékek, beleértve a fogamzásgátló és női egészségügyi védekezésre használt termékeket;

4) általában a fogyatékosok enyhítésére, illetve kezelésére szolgáló gyógyászati berendezések, segédeszközök és más felszerelések, amelyek a fogyatékosokkal élő személyes és kizárólagos használatára szolgálnak, beleértve az ilyen termékek javítását is, továbbá a gépkocsiban használatos gyermekülések értékesítése;

[...]”

A holland jog

10 Az alapeljárás tényállásának megvalósulása idején az 1968. június 28-ai Wet houdende vervanging van de bestaande omzetbelasting door een omzetbelasting volgens het stelsel van heffing over de toegevoegde waarde (a forgalmi adót a hozzáadottértékadó rendszere szerinti forgalmi adóvá átalakító törvény; Stb. 1968., 329. szám) 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében az e törvény I. táblázatában szereplő termékek értékesítése tekintetében a havi adómértéke 6% volt.

11 E táblázat a.1. pontja a következőket említi meg:

„1. élelmiszerek, különösen:

a. általában emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek és italok;

b. az a) pontban meghatározott élelmiszerek és italok előállításához való felhasználásra szánt, és ezekben részben vagy teljes egészében előforduló termékek;

c. az a) pontban meghatározott élelmiszerek és italok kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek, figyelemmel arra, hogy az alkoholos italok nem tekinthetők élelmiszernek;

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

12 X, hivatkozott vállalkozó, erotikus termékeket árusító üzletében – többek között – a nemi vágy

fokozására szolgáló afrodiziákumként kínált kapszulákat, cseppeket, porokat és spray–ket forgalmaz. E termékeket, amelyek alapvetően növényi és állati eredetű összetevőket tartalmaznak, emberi fogyasztásra szolgálnak, és azokat szájon át veszik be.

13 A 2009. és a 2013. év között az adóalany az említett termékek tekintetében az élelmiszerekre alkalmazandó kedvezményes héamértéket alkalmazta.

14 Az adóhatóság, mivel úgy vélte, hogy nem a héaszabályozás vonatkozó rendelkezései értelmében vett „élelmiszerekről” van szó, vitatta ezen adómérték ugyanezen termékekre történő alkalmazását, és úgy határozott, hogy utólagos adómegállapításról szóló határozatot bocsát ki.

15 Az adóalany az adóhatóság e határozatát megtámadta a Rechtbank Den Haag (hágai elsőfokú bíróság, Hollandia) előtt.

16 Másodfokon a Gerechtshof Den Haag (hágai fellebbviteli bíróság, Hollandia) az adóalany javára döntött, mivel úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó termékek afrodiziákumként történő felhasználása nem ellentétes azzal, ha azokat az élelmiszerekre alkalmazandó kedvezményes adómérték szerint adóztatják. E bíróság azt a tényt vette figyelembe, hogy az említett termékek szájon át történő használatra szolgálnak, és azokat élelmiszerekben is megtalálható összetevőkből állítják elő. E bíróság azt is megállapította, hogy az „élelmiszerek” fogalmának meghatározása olyan tág, hogy abba azok a termékek is beletartozhatnak, amelyek nem sorolhatók közvetlenül az élelmiszerek közé, mint például az édességek, a rágógumi vagy a sütemények.

17 A pénzügyi államtitkár felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a Gerechtshof Den Haag (hágai fellebbviteli bíróság) ítéletével szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Hoge Raad der Nederlandenhez (Hollandia legfelsőbb bírósága).

18 Mivel úgy ítélte meg, hogy az előtte folyó jogvita megoldásához a héairányelv rendelkezéseinek értelmezésére van szükség, a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [...] héairányelv III. mellékletének 1. pontjában szereplő »emberi fogyasztásra szolgáló élelmiszerek« fogalmát, hogy az a [178/2002 rendelet] 2. cikke alapján minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak elő?

Az e kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Ez esetben hogyan kell pontosítani a fogalmat?

2) Ha az ételek vagy italok nem tekinthetők emberi fogyasztásra szolgáló élelmiszereknek: Ez esetben milyen szempontok alapján kell megvizsgálni, hogy az ilyen termékek általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékeknek tekinthetők-e?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

19 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy miként kell értelmezni az „emberi fogyasztásra szolgáló élelmiszereknek”, illetve az „általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékeknek” a héairányelv III. melléklete 1. pontjában szereplő fogalmát.

20 A héairányelv 96. cikke értelmében a tagállamok ugyanazt általános héamértéket alkalmazzák a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra is.

21 Az ezen elvtől való eltérésképpen ezen irányelv 98. cikkének (1) bekezdése elismeri a tagállamok azon lehetőségét, hogy egy vagy két kedvezményes héamértéket alkalmazzanak. Az említett irányelv 98. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében a kedvezményes adómértéket csak az ugyanezen irányelv III. mellékletében szereplő kategóriák termékértékesítéseire és szolgáltatásnyújtásaira lehet alkalmazni.

22 Közelebbről, a héairányelv III. mellékletének 1. pontja lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kedvezményes héamértéket alkalmazzanak az „emberi és állati fogyasztásra szolgáló élelmiszerekre (beleértve az italokat is, de az alkoholos italok kivételével)”, valamint az „általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékekre”.

23 A héairányelv nem tartalmazza sem az „emberi és állati fogyasztásra szolgáló élelmiszerek”, sem az „általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek” meghatározását, és a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló, 2011. március 15-ii 282/2011/EU tanácsi rendelet (HL 2011. L 77., 1. o.) sem határozza meg e fogalmakat. Ezenfelül, sem a héairányelv, sem pedig a 282/2011 végrehajtási rendelet nem utal e tekintetben a tagállamok jogára.

24 E körülményekre figyelemmel a héairányelv III. mellékletének 1. pontjában szereplő, az „emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek” és az „általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek” fogalmát az általános nyelvhasználatban elfogadott kifejezések szokásos jelentésének megfelelően kell értelmezni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben e kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek az említett kifejezések a részét képezik (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-ii Spiegel Online ítélet, C-516/17, EU:C:2019:625, 65. pont).

25 Először is, ami egyfelől az ugyanezen fogalmakat alkotó kifejezéseknek az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentését illeti, meg kell állapítani, hogy – amint azt lényegében a főtanácsnok is kiemelte indítványának 18., 19. és 27. pontjában – főt szabály szerint „emberi fogyasztásra szánt élelmiszernek” minősül minden olyan termék, amely az emberi szervezet számára sejtalkotó, energiát szolgáltató és szabályozó, e szervezet fennmaradásához, működéséhez és fejlődéséhez szükséges tápanyagokat tartalmaz, és amelyet e tápanyagoknak a szervezetbe történő bevitele céljából fogyasztanak.

26 Mivel ez a tápanyagbeviteli funkció meghatározó jellegű a tekintetben, hogy valamely terméket „emberi fogyasztásra szánt élelmiszernek” lehessen minősíteni az e kifejezéseknek az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint, nincs jelentősége annak, hogy e termék kedvező hatást gyakorol-e, vagy sem, az egészségre, hogy bevitele bizonyos élvezetet jelent-e, vagy sem, a fogyasztó számára, és hogy használata bizonyos társadalmi összefüggésbe illeszkedik. Következésképpen, e tekintetben közömbös az a körülmény, hogy az említett termék kedvező hatást gyakorol az azt elfogyasztó személy nemi vágyára.

27 Másfelől, ami az „általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek” fogalmának az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentését illeti, meg kell állapítani, hogy e kifejezések olyan termékekre vonatkoznak, amelyek fogyasztása szintén az emberi szervezet számára sejtalkotó, energiát szolgáltató és szabályozó, e szervezet fennmaradásához, működéséhez és fejlődéséhez szükséges tápanyagokat juttat a szervezetbe.

28 Meg kell állapítani, hogy a termékek e kategóriájából nem hiányozhat ez a tápanyagbeviteli funkció, mivel ezek az élelmiszerek kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgálnak.

29 Tekintettel arra, hogy a termékek e két kategóriája azonos tápanyagbeviteli funkcióval rendelkezik, ezért nincs értelme annak, hogy azokat a h  a szempontjából eltérően kezelj  k, és azokra eltérő héaszabályozást alkalmazzanak.

30 Másodszorban, azon sz  veg  rnyezetet illetően, amelybe az   emberi fogyasztásra szánt   lelmiszereknek   és az     ltal  ban élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló term  keknek   a héairányelv III. melléklete 1. pontjában szereplő fogalma illeszkedik, meg kell állapítani, hogy – amint az a jelen ítélet 20–22. pontjából következik – e két fogalom olyan termékeket jelöl, amelyek értékesítésére kedvezményes héamérték alkalmazható, ami kivételt jelent az általános héamérték alkalmazásának elvéhez viszonyítva. E fogalmakat tehát szigorúan kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19  i Segler  Vereinigung Cuxhaven   t  let, C  715/18, EU:C:2019:1138, 25. pont).

31 Meg kell egyébiránt állapítani, hogy az     lelmiszer   fogalmának a 178/2002 rendelet 2. cikkében szereplő meghatározása nem releváns e fogalmak meghatározása tekint  t  ben, mivel e rendelet, amelynek c  lj   – amint az 1. cikkéből következik – az egészség védelme, az   lelmiszer  biztons  ghoz hozz  j  r  l   valamennyi anyagra vonatkozik. Ennek megfelelően az említett rendelet az     lelmiszerek   különösen tág fogalmán keresztül minden olyan anyagra vonatkozik, amely emberi fogyasztásra szolgál, vagy amelyek   szs  zer  en elfogyaszthat  k az ember által, az alkoholtartalmú italokat és a vizet is beleértve. Következésképpen e fogalom terjedelme meghaladja a héairányelv III. mellékletének 1. pontjában szereplő, az   emberi fogyasztásra szánt élelmiszereké vagy az     ltal  ban élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékeké fogalmának terjedelmét.

32 Ezenfelül, sem az e melléklet 1. pontjában szereplő     lelmiszerek   fogalmába, sem pedig az     lelmiszerek kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékeké fogalmába nem tartozhatnak bele a gy  gyyszerek, mivel a héairányelv III. melléklete a 3. pontjában elkülönítve említi meg a   gy  gyyszer  szeti term  keket  .

33 Harmadszorban, a héairányelv III. melléklete által követett célkitűzést illetően a Bíróság megállapította, hogy ezen irányelv III. mellékletének megalkotásával az uniós jogalkotónak az volt a c  lj  , hogy az alapvető termékek, valamint bizonyos szociális vagy kulturális célnak megfelelő termékek és szolgáltatások esetében kedvezményes héamérték legyen alkalmazható, amennyiben ez nem vagy csak korlátozott mértékben jelent veszélyt a verseny torzítása szempontjából (2015. június 4  i Bizottság kontra Egyesült Királyság   t  let, C  161/14, nem tett  k közzé, EU:C:2015:355, 25. pont, valamint az ott hivatkozott   t  lkezel  si gyakorlat).

34 A Bíróság azt is megállapította, hogy e mellékletnek az a c  lj  , hogy a végeredményben a h  a költségét viselő végső fogyasztó számára kevésbé költségessé, következésképpen jobban hozzáférhetővé tegyen bizonyos, különösen szükségesnek tekintett termékeket (lásd ebben az értelemben: 2017. március 9  i Oxycure Belgium   t  let, C  573/15, EU:C:2017:189, 22. pont, valamint az ott hivatkozott   t  lkezel  si gyakorlat).

35 E körülmények között minden emberi fogyasztásra szolgáló termék, amely az emberi szervezet számára az e szervezet fenntartásához, működéséhez és fejlődéséhez szükséges tápanyagokat juttat a szervezetbe, a héairányelv III. mellékletének 1. pontjában szereplő kategóriába tartozik, még akkor is, ha e termék fogyasztása más hatások kiváltására is irányul.

36 Nem tartozhat ezzel szemben e kategóriába egy olyan termék, amely nem, vagy csak elhanyagolható mennyiségben tartalmaz tápanyagot, és amelynek fogyasztása tehát kizárólag az emberi szervezet fenntartásához, működéséhez vagy fejlesztéséhez szükséges hatásoktól eltérő hatások kiváltására szolgál.

37 Bár a Bíróság rendelkezésére álló adatokból láthatóan az tűnik ki, hogy ez a helyzet az alapeljárásban szóban forgó afrodiziákumok esetében, ennek vizsgálata a kérdést elterjesztő bíróság feladata.

38 Végezetül, ezt az értelmezést támasztja alá a héairányelv III. melléklete által követett azon célkitűzés, hogy az alapvető termékeket kedvezményes héamérték alá rendeljék annak érdekében, hogy azokat a végső fogyasztó számára könnyebben hozzáférhetővé tegyék.

39 A fenti megfontolásokra figyelemmel az elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az „emberi fogyasztásra szánt élelmiszereknek” és az „általában az élelmiszerek kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékeknek” a héairányelv III. mellékletének 1. pontjában szereplő fogalmát úgy kell értelmezni, hogy abba minden olyan termék beletartozik, amely az emberi szervezet számára sejtalkotó, energiát szolgáltató és szabályozó, e szervezet fennmaradásához, működéséhez és fejlődéséhez szükséges tápanyagokat tartalmaz, és amelyet e tápanyagoknak a szervezetbe történő bevitele céljából fogyasztanak.

A költségekről

40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

Az „emberi fogyasztásra szánt élelmiszereknek” és az „általában az élelmiszerek kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékeknek” a közös hozzáadottértékadó rendszerről (héta) szóló, 2006. november 28-ai 2006/112/EK tanácsi irányelv III. mellékletének 1. pontjában szereplő fogalmát úgy kell értelmezni, hogy abba minden olyan termék beletartozik, amely az emberi szervezet számára sejtalkotó, energiát szolgáltató és szabályozó, e szervezet fennmaradásához, működéséhez és fejlődéséhez szükséges tápanyagokat tartalmaz, és amelyet e tápanyagoknak a szervezetbe történő bevitele céljából fogyasztanak.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: holland.